

I samme Forbindelse sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at Finanserne vare meget bedre styrede, da Højre var ved Roret. Det glæder mig at høre, for det er der ikke to Meninger om, det antager jeg, alle forstandige Mennesker vide nu. Det gør mig ondt, at jeg ikke kan give Socialdemokratiet den tilsvarende Kompliment, naar jeg ser paa København. Jeg synes ikke, at den finansielt gaar nogen lys Fremtid i Møde.

Endelig har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) berørt et Punkt, jeg ogsaa vil berøre. Det er Forbigaaelsen fra Statens Side overfor Jernfabrikkerne. Dette er mig en stor Gaade, thi jeg tror ikke, der er noget oppe af hjemlig Interesse, der er blevet skarpere eller mere indtrængende behandlet mellem Finansudvalget og Regeringens forskellige Medlemmer, end netop dette Spørgsmaal om Leverancerne til Statens Brug. Det har været saa intensivt behandlet, og det har efter min Opfattelse været den almindelige Anskuelse, at nogen Overpris var det fuldt forsvarligt for Staten at give, naar vi derved beholdt Arbejdet paa hjemlige Hænder, idet det statsøkonomisk set dog vilde bringe Fordel. Jeg vil slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser om, at man i Finansudvalget bør faa fuldstændig Oplysning om, hvorledes det har været muligt at gøre denne Forbigaaelse paa et Tidspunkt, da vi trænge til alt herhjemme. Det er jo sørgeligt, at baade Staten og Københavns Kommune — for Københavns Kommune har gjort akkurat noget lignende —, paa dette Tidspunkt, da Landet trænger saa haardt til Opretholdelse af alle sine Erhvervskilder, gaa i Spidsen for at lade Arbejde gaa til Udlandet. Dette maa dog have en Ende. Københavns Kommune er ikke ene om dette, andre Kommuner have gjort det samme.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte — det var det, jeg gerne vilde have sagt før — at Valgene havde afgjort, ad hvilken Vej der skulde gaas frem med Hensyn til Grundlovsændringen. Dette maa jeg nedlægge den allerbestemteste Indsigelse imod. Hvis Valgene overhovedet have taget bestemt Sigte paa noget — og det mener jeg, de have gjort — er det ene og alene dette: Gennemførelsen af den en Gang vedtagne Forsvarsplan. Ja naturligvis ville Vælgerne heller ikke have en saadan Kamp mod Landstinget som den, der blev projekteret af den radikale Regering, o. s. v.,

men at de dermed skulde have godkendt den Vej, det ærede Medlem foreslog i den sidste Samling med Hensyn til Valgkredsordningen, benægter jeg paa det allerbestemteste. Jeg vil hævde, at der ikke ved Valgene er skabt noget som helst, der kan støtte en saadan Opfattelse.

Saa kommer jeg endnu til et Punkt, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) behandlede en Del, det var, at han syntes at være noget misfornøjet, mærkeligt nok paa Højres Vegne, fordi dette Parti ikke var blevet bedre og rigeligere repræsenteret i Ministeriet, end det synes at være efter hans Formening gennem Handelsministeren og Justitsministeren. Jeg vil nu for det første sige, at jeg har ikke hørt eller erfaret, at Højre har betragtet de to udmærkede Mænd som Repræsentation for et politisk Parti. Jeg har opfattet disse to Mænds Indtræden i Regeringen som et alvorligt Forsøg fra Regeringens Side paa at faa de to Poster besatte med fagligt anerkendte Mænd, idet man derved har set bort fra deres eventuelle politiske Opfattelse. Det er den Opfattelse, jeg havde, men naturligvis er det muligt, at de to Ministre ere Højremænd, og det kan kun være behageligt for os. Men det er ikke efter politiske Linier, at disse to Mænd saaledes ere blevne optagne i Ministeriet (Afbrydelse: Det ved De jo ikke noget om!) Ja, jeg kan dog have nogen Mening om det. Jeg tror, at hvis der skulde tages et Hensyn af den Art overfor det Parti, man kalder Socialdemokratiet, vilde dets Repræsentanter ganske sikkert have en Mening med derom. Hvis de skulde have en politisk Repræsentation indenfor Ministeriet, vilde de have talt med deres politiske Partifæller om det. Men naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) synes at sætte Pris paa og synes at ville glæde Højre med, at de havde fortjent at faa en rigeligere Repræsentation og kort sagt faa et Par politiske Personer ind i Ministeriet, maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er ikke ringe Forskel paa dette Punkt — i hvert Fald paa det nuværende Tidspunkt — paa hans Parti og Højre, nemlig den, at vi ikke have en saa levende Hidsighed efter at faa Lov til at prøve os oppe paa Ministerpladserne. (Afbrydelse: Aah!) Ja, De maa gerne sige Aah!, men ligesom jeg tør hævde, at det var bundtaabeligt af de Herrer at gribe til, naar de dog ikke havde Magten til at gennemføre noget, men kun gjorde almindelig Fiasko selv, støttet af Socialdemokratiet, saaledes hævder jeg ogsaa, at vi have